

Sygn. akt IV U 130/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Elblągu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Tomasz Koronowski

Protokolant: st. sekr. sądowy Anna Tomaszewska

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2013r. w Elblągu

na rozprawie sprawy

z odwołania K. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.

numer (...) z dnia 4 grudnia 2012r.

znak: (...)/ (...)- (...)

o ustalenie niepodlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym

I. oddala odwołanie,

II. zasądza od wnioskodawcy K. K. na rzecz

pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IV U 130/13

UZASADNIENIE

Skarżący K. K. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. nr (...) z dnia 4 grudnia 2012r., znak (...)- (...), stwierdzającej, że podlega on od dnia 27 sierpnia 2012r., jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, nie mająca ustalonego prawa do renty, obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu, gdzie podstawę wymiaru składek stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa niż 60% przeciętnego wynagrodzenia. Skarżący domagał się zmiany decyzji, gdyż od 28 sierpnia nie stawiał się do pracy z powodu choroby, a przy tym decyzją grudnia 2012r., wskutek wniosku złożonego we wrześniu, przyznano mu rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy domagał się jego oddalenia na koszt ubezpieczonego, powołując się na przepisy ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 205 poz. 1585 ze zmianami, powoływanej dalej jako ustawa systemowa), zgodnie z którymi skarżący podlega obowiązkowym ubezpieczeniom określonym w decyzji nawet pomimo przyznania mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Skarżący prowadzi od dnia 29 marca 2007r. działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe (...). Działalność ta nie była zawieszana.

(bezsporne, ponadto informacja z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej z dnia 17 kwietnia 2013r.)

Decyzją pokontrolną znak (...)/dws z dnia 30 czerwca 2010r. pozwany Zakład ustalił, że skarżący z tytułu prowadzenia tejże działalności gospodarczej podlega ubezpieczeniom społecznym od dnia 16 kwietnia 2007r. Z kolei decyzją nr 732/2012 z dnia 30 sierpnia 2012r. stwierdzono, że skarżący od dnia 1 maja 2009r. nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej z uwagi na jednoczesne zatrudnienie na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy przez (...) Spółkę z o.o. w M..

Z zapisów systemu informatycznego prowadzonego przez pozwany Zakład w oparciu o art. 33 ustawy systemowej wynika, że skarżący od dnia 1 maja 2009r. został zgłoszony do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych jako pracownik przez płatnika składek (...) Spółkę z o.o. oraz że od dnia 27 sierpnia 2012r. korzysta on z urlopu bezpłatnego.

Decyzją z dnia 18 grudnia 2012r. znak (...)(...) przyznano skarżącemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 1 września 2012r. do dnia 30 listopada 2013r.

(bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie skarżącego nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podleganie obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu określa ustawa systemowa. Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt tej ustawy, obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają m.in. osoby prowadzące pozarolniczą działalność. Osobą prowadzącą działalność pozarolniczą jest – w myśl art. 8 ust. 6 pkt 1 tej ustawy – m.in. osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych. Osoby takie, mające ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym do czasu ustalenia prawa do emerytury, co wynika z art. 9 ust. 4 c ustawy systemowej. Wobec tego okoliczność przyznania skarżącemu renty decyzją wydaną po dniu wydania zaskarżonej decyzji, skoro nadal prowadzi on działalność gospodarczą, nie mogła skutkować ustaniem podlegania przedmiotowym obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym. Wprawdzie w zaskarżonej decyzji podano, że skarżący podlega ubezpieczeniom obowiązkowym jako osoba nie mająca ustalonego prawa do renty, trzeba jednak zaznaczyć, że w istocie przedmiotem decyzji wydanej w oparciu o art. 38 ust. 1 ustawy systemowej („w razie sporu dotyczącego obowiązku ubezpieczeń społecznych”) jest samo podleganie tymże ubezpieczeniom, niezależnie od przyczyny takiego stanu rzeczy, wobec czego użycie zwrotu „jako osoba nie mająca ustalonego prawa do renty” jest obojętnym dla bytu decyzji elementem jej uzasadnienia.

Obowiązek podlegania ubezpieczeniu wypadkowemu jest konsekwencją podlegania ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowym, co wynika z art. 12 ust. 1 ustawy systemowej, wobec czego powyższe rozważania rozciągają się również na ubezpieczenie wypadkowe.

Odnosnie objętego decyzją okresu, w którym nie przysługuje skarżącemu prawo do renty, tj. co do dni od 27 do 31 sierpnia 2012r. oraz od 1 grudnia 2013r., należy wyjaśnić, że skarżący nie kwestionował zgłoszenia pozwanemu przez jego pracodawcę korzystania od dnia 27 sierpnia 2012r. z urlopu bezpłatnego. Z art. 34 ust. 2 ustawy systemowej wynika, że informacje zawarte na koncie ubezpieczonego i koncie płatnika składek prowadzonych w formie elektronicznej, które przekazane zostały w postaci dokumentu pisemnego albo elektronicznego, są środkiem dowodowym w postępowaniu administracyjnym i sądowym z zakresu ubezpieczeń społecznych. Ustalenia korzystania przez skarżącego z takiego urlopu nie mogło więc podważyć samo twierdzenie zawarte w odwołaniu, że nie stawiał się

on w pracy od 28 sierpnia (bez podania roku), gdyż był chory. Przyjęcie, że skarżący z takiego urlopu nie korzystał, wymagało z jego strony przedłożenia stosownych dowodów, których ubezpieczony nie zaproponował.

Konsekwencją tak ustalonego stanu faktycznego musiało być przyjęcie, że również co do omawianego okresu zaskarżona decyzja odpowiada prawu. Prawidłowe jest stanowisko organu rentowego, że w myśl art. 9 ust. 1 i 1a ustawy systemowej osoby spełniające jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z innych tytułów, są obejmowane ubezpieczeniami tylko z tytułu stosunku pracy, jeżeli podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z tego tytułu w przeliczeniu na okres miesiąca stanowi kwotę minimalnego wynagrodzenia za pracę. Tak też kształtowała się sytuacja skarżącego w okresie świadczenia pracy, tj. do dnia 26 sierpnia 2012r. W okresie korzystania z urlopu bezpłatnego nie są opłacane składki, wobec czego pracownik nie podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu tego stosunku. Skoro jednak w okresie urlopu bezpłatnego skarżący miał inny tytuł ubezpieczenia do objęcia ubezpieczeniami, to z tego tytułu podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym.

Dodatkowo należy wyjaśnić, zarówno co do okresu korzystania z urlopu bezpłatnego, jak i pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, że z art. 13 pkt 4 ustawy systemowej wynika, iż osoby fizyczne prowadzące pozarolniczą działalność podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Skarżący nie wykazał, aby zawiesił działalność w okresie objętym zaskarżoną decyzją, wobec czego podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym w całym okresie objętym tą decyzją, czyli od dnia 27 sierpnia 2012r.

Spór ograniczał się wprawdzie do zasady, jednak i w zakresie wysokości podstawy wymiaru składek stanowisko organu rentowego było prawidłowe. Istotnie bowiem podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, zgodnie z art. 18 ust. 8 ustawy systemowej, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60 % prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, co – w myśl art. 20 ust. 1 tej samej ustawy – rozciąga się co do zasady również na ubezpieczenie wypadkowe.

W opisanym stanie rzeczy, wobec braku podstaw do uwzględnienia odwołania, Sąd na podstawie art. 477¹⁴§ 1 kpc odwołanie to oddalił.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98§1 kpc, to jest w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Zasądzona z tego tytułu od wnioskodawcy kwota 60 zł, to stawka minimalna wynagrodzenia pełnomocnika organu rentowego, wynikająca z §11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163 poz. 1349 ze zmianami).